

кар или маймунджия, като танцьор или певец, като спортист или цирков артист, като музикант и т. н. Като колектив, като общност, ромите не са обект на трайно и уважително внимание от страна на "другите". Оттук и компенсаторната потребност от внимание и уважение по време на различните гостувания. Домакинът, семейството му, дори и целият му род по време на гости са основен обект на внимание и уважение, на признание и похвали, на зачитане на тяхното достойнство и положение.

И не само това. Циганското гостоприемство пази класическите черти на гостоприемството като историко-социален факт в живота на човечеството. То още не е подложено на ония процеси на деформация и деградация, които нахлуха и нахлуват в гостоприемството при "другите". Както е известно, особено в градовете, гостуванията сред неромите се организират по начин, който нерядко е предназначен да "работи" за достигане на определена цел с "комерсиални" измерения и същност: да се поканят властимащи, да се сервилничи пред тях, да се търси тяхното ангажиране в решаване на проблеми на домакина или на някой член на неговото семейство, и т. н.

При циганите подобни неща няма. По принцип те са отворени, общителни, търсещи контакти, но без сметка, без "комерческа" цел и намерени. При тях няма рязка граница между статута на домакините и гостите. Циганското гостоприемство се характеризира с голяма непринуденост, задушевност, толерантност и равнопоставеност, без сервилничество на домакина пред "госта". При него няма външна протоколност и етикеция. За него е характерно преди всичко спонтанната и шумно манифестирана радост от взаимното уважение и искреното желание за приятно прекарване около трапезата и в раздумката.

И още нещо, което е също много важно за харакетрологията на циганите, - **спецификата на доверителност при общуване**, а оттам и **топлотата в човешките взаимоотношения**.

По начало, в процеса на общуването българите са по-тактични, по-внимателни и в същото време по-дискретни, - особено при контакт с лица, извън кръга на най-близките и